



ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

12 вересня 2018 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1537/ко-18

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:
головуючого - Щотки С.О.,
членів Комісії: Заріцької А.О., Тітова Ю.Г.,

розглянувши питання про результати кваліфікаційного оцінювання судді Деснянського районного суду міста Києва Колегаєвої Світлани Вікторівни на відповідність займаній посаді,

встановила:

Пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон), положення якого кореспондуються з положеннями пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України передбачено, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Рішенням Комісії від 01 лютого 2018 року № 8/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання 1790 суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді, зокрема судді Деснянського районного суду міста Києва Колегаєвої С.В.

Частиною п'ятою статті 83 Закону встановлено, що порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Комісією.

Відповідно до пунктів 1, 2 глави 6 розділу II Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), встановлення відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання здійснюється членами Комісії за їх внутрішнім переконанням відповідно до результатів кваліфікаційного оцінювання.

Показники відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання досліджуються окремо один від одного та у сукупності.

Пунктом 11 розділу V Положення передбачено, що рішення про підтвердження відповідності судді займаній посаді ухвалюється у разі отримання суддею мінімально допустимого і більшого бала за результатами іспиту, а також більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв за умови отримання за кожен з критеріїв бала більшого за 0.

Відповідно до положень частини третьої статті 85 Закону рішеннями Комісії від 25 травня 2018 року №118/зп-18 та 03 липня 2018 року № 160/зп-18 в межах кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді призначено тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей.

Колегаєва С.В. склала анонімне письмове тестування, виконала практичне завдання і на етапі складення іспиту загалом набрала 157, 875 бала.

Суддя пройшла тестування особистих морально-психологічних якостей та загальних здібностей, за результатами якого складено висновок та визначено рівні показників критеріїв особистої, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Рішенням Комісії від 23 квітня 2018 року № 91/зп-18 суддю Колегаєву С.В. допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Дослідження досьє та проведення співбесіди».

До Комісії 03 вересня 2018 року надійшла заява Маселка Р.А про проведення перевірки достовірності тверджень, зазначених суддею Колегаєвою С.В. у пунктах 12 та 17 декларацій доброчесності судді за 2016, 2017 роки.

Вимоги частини шостої статті 62 Закону зобов'язують Комісію у разі отримання інформації, що може свідчити про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень судді у декларації доброчесності, проводити відповідну перевірку.

Згідно з підпунктом 6.2.4. пункту 6.2. розділу VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (зі змінами від 12 квітня 2018 року, далі - Регламент) передбачено, що перевірка декларацій родинних зв'язків судді та доброчесності судді проводиться у разі надходження до Комісії інформації, наданої будь-якою особою, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) відомостей або тверджень, вказаних суддями у цих деклараціях. У разі, якщо інформація надійшла до Комісії в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, вказана перевірка проводиться під час дослідження досьє та співбесіди відповідно до Положення.

Під час проведення співбесіди з суддею Колегаєвою С.В. 12 вересня 2018 року Комісія провела перевірку інформації, яка міститься в повідомленні Маселка Р.А.

Відповідно до частини другої статті 62 Закону декларація доброчесності складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження. До такого переліку Закон відніс твердження про проходження перевірки суддів відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» від 08 квітня 2014 року № 1188-VII (далі - Закон № 1188-VII) та її результати (пункт 7 частини третьої статті 62 Закону).

У розробленій Комісією на виконання вимог Закону формі декларації доброчесності судді це твердження декларується шляхом заповнення двох пунктів - 17 та 18. Пункт 17 передбачає підтвердити або спростувати відомості про неухвалення рішень, передбачених статтею 3 Закону № 1188-VII, а пункт 18 - проходження відповідно до цього закону перевірки, якою не встановлено фактів, що свідчать про порушення суддею присяги судді, та не виявлено підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

У поданій 23 січня 2017 року декларації доброчесності за 2016 рік суддя Колегева С.В. підтвердила зазначені у пунктах 17, 18 відомості.

У матеріалах досьє міститься інформація Маселка Р.А. про постановлення слідчим суддею Колегаєвою С.В. 24 січня 2014 року у кримінальному провадженні №754/1230/14-к рішення про застосування до ОСОБА_1 запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою строком на один місяць

Зазначена інформація підтверджується рішенням, розміщеним в Єдиному державному реєстрі судових рішень (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/75355973>).

Згідно з пунктом 3 частини першої статті 3 Закону № 1188-VII суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі ухвалення рішень про обрання запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою, залишення їх без змін, продовження строку тримання під вартою, обвинувальних вироків щодо осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим законом у зв'язку з їх участю у таких акціях.

За результатами дослідження суддівського досьє № 01928 встановлено, що за заявою заступника Генерального прокурора України Бачуна О.В. дії судді Колегаєвої С.В. щодо прийняття зазначеного рішення були предметом перевірки Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів загальної юрисдикції (далі - ТСК). Оскільки ТСК до закінчення своїх повноважень не прийняла рішення в цій заяві, її матеріали 12 травня 2016 року на підставі частини п'ятої статті 2 Закону № 1188-VII передані до Вищої ради юстиції для розгляду за загальною процедурою.

З набранням чинності Законом України «Про Вищу раду правосуддя» Вищу раду юстиції реорганізовано у Вищу раду правосуддя.

Перша дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя за попередньою перевіркою заяви відкрила дисциплінарну справу стосовно судді Деснянського районного суду міста Києва Колегаєвої С.В. та за результатами розгляду дисциплінарної справи встановила наявність в діях судді складу дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 1 частини першої статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції, чинній на час розгляду суддею справи), проте через спливи шестимісячного строку відмовила у притягненні до дисциплінарної відповідальності та припинила дисциплінарне провадження стосовно судді (рішення Вищої ради правосуддя від 24 березня та 16 листопада 2017 року № № 605/1дп/15-17; 3690/1дп/15-17, відповідно, далі - рішення ВРП).

Із змісту рішень ВРП убачається, що заступник Генерального прокурора України Бачун О.В. в заяві зазначав, що суддя Колегаєва С.В. обрала запобіжний захід у вигляді тримання під вартою щодо особи, учасника масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом № 1188-VII, у зв'язку з чим її дії підлягають перевірці на підставі пункту 3 частини першої статті 3 Закону № 1188-VII.

Згідно з клопотанням про обрання запобіжного заходу у цій справі предметом кримінального переслідування особи (ОСОБА_1) за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 294 Кримінального кодексу України (далі - ККУ) (масові заворушення) були події 22-23 січня 2014 року на вул. Грушевського в м. Києві поблизу стадіону «Динамо».

У поясненнях суддя Колегаєва С.В. не заперечила факту ухвалення зазначеного рішення, проте недостовірність задекларованих тверджень не визнала, посилаючись на результати розгляду дисциплінарної справи, згідно з якими не встановлено фактів, що свідчили би про порушення нею присяги, а також на відсутність підстав ідентифікувати ОСОБА_1, підозрюваного на час розгляду клопотання в організації масових заворушень, учасником масових акцій протесту. На підтвердження доводів суддя надала Комісії копію нотаріально завіреної заяви ОСОБА_2 та звернення до Комісії адвоката Самарець А.М., що здійснювала захист підозрюваного у суді, в яких ці особи вказують на відсутність претензій до судді.

У частині п'ятій статті 62 Закону законодавець визначив презумпцію достовірності задекларованих суддею тверджень за умови відсутності доказів іншого.

Оцінюючи встановлені перевіркою обставини, Комісія дійшла висновку, що твердження судді Колегаєвої С.В. у пунктах 17, 18 декларації доброчесності за 2016 рік є недостовірними, що підтверджується судовим рішенням, ухваленим суддею та рішеннями ВРП у дисциплінарній справі, згідно з яким виявлені підстави для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Згідно з пунктом 5 Правил заповнення та подання форми декларації в ній заповнюються відомості, актуальні станом на 31 грудня звітного року.

У разі заповнення декларації вперше у ній зазначаються твердження щодо обставин, які мали місце впродовж усього життя особи, яка її заповнює.

Суддя Колегаєва С.В. декларацію доброчесності за 2016 рік заповнювала вперше, тому саме в цій декларації мала відобразити інформацію щодо ухвалення зазначеного рішення та проходження перевірки суддів з відповідними наслідками.

Декларування цієї інформації за 2017 рік вказаними Правилами не вимагалось від судді. Тому, Комісія не встановила у декларації доброчесності судді за 2017 рік недостовірності задекларованих у пунктах 17, 18 тверджень.

У зверненні Маселка Р.А. міститься інформація про те, що суддя Колегаєва С.В. розглядала справи про адміністративні правопорушення, які стосувались учасників масових акцій протесту - № 754/381/14-п та № 754/1008/14. Ухвалені суддею рішення у цих справах відсутні у Єдиному державному реєстрі судових рішень (далі - ЄДРСР), а ухвала у справі № 754/1230/14-к, про яку йшлося вище, надіслана до ЄДРСР у липні 2018 року, що свідчить про недотримання вимог Закону України «Про доступ до судових рішень».

Наведені обставини, на думку Маселка Р.А., свідчать про порушення суддею професійних обов'язків, тому задекларовані відомості у пункті 12 декларацій доброчесності судді за 2016, 2017 роки вважає недостовірними.

За результатами дослідження суддівського дос'є Комісія встановила, що ухвалені у 2014 році суддею Колегаєвою С.В. рішення у справах № 754/381/14-п та № 754/1008/14-п про вчинені особами ОСОБА_3 та ОСОБА_4 адміністративних правопорушень, передбачених статтею 122-2 Кодексу України про

адміністративні правопорушення, надіслані судом до ЄДРСР 07 вересня 2018 року, а ухвала від 24 січня 2014 року у справі № 754/1230/14-к- 18 липня 2018 року.

Із набранням 28 березня 2015 року чинності Закону України від 12 лютого 2015 року № 192-VIII «Про забезпечення права на справедливий суд» внесені зміни до статей 2, 3 Закону України від 22 грудня 2005 року № 3262-IV «Про доступ до судових рішень». Відкритість діяльності судових органів згідно з новою редакцією цих статей забезпечується обов'язком судів загальної юрисдикції вносити до Реєстру усі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту.

Таким чином Комісія встановила, що опублікування зазначених в інформації Маселка Р.А. судових рішень відбулось з порушенням визначеного законом порядку.

У поясненнях Колегаєва С.В. зазначила, що рішення через надмірне навантаження у роботі помилково вчасно не внесені до ЄДРСР. Водночас суддя наголосила, що ухвалені нею рішення у справах про адміністративні правопорушення згідно з Законом № 1188-VII не є підставою для проведення перевірки суддів, оскільки до осіб застосовані санкції у виді штрафів. Рішення не оскаржувались та набули законної сили.

Комісія взяла до уваги пояснення судді, проте встановлені факти тривалого (майже протягом двох років) невнесення до ЄДРСР судових рішень, вказують на можливі ознаки в діях судді дисциплінарного проступку. Водночас Комісія вважає передчасним констатувати недостовірність задекларованих суддею тверджень у пункті 12 декларацій доброчесності за 2016, 2017 роки до оцінки таких дій судді дисциплінарним органом.

Пунктом 19 частини першої статті 106 Закону передбачено, що суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з підстави декларування завідомо недостовірних (у тому числі) неповних тверджень у декларації доброчесності судді.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 106 Закону суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження, зокрема, за несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень.

Аналіз норм законодавства, встановлених обставин у їх сукупності дають Комісії підстави для висновку про те, що дії судді Деснянського районного суду міста Києва Колегаєвої С.В. щодо декларування недостовірних тверджень у пунктах 17, 18 декларації доброчесності за 2016 рік, не внесення протягом тривалого строку рішень до ЄДРСР мають ознаки дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 2 та 19 частини першої статті 106 Закону.

Відповідно до частини п'ятої статті 84 Закону у разі виявлення під час кваліфікаційного оцінювання фактів, що можуть мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, Комісія може звернутися до органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті та зупинити проведення кваліфікаційного оцінювання цього судді.

Ураховуючи зазначене, кваліфікаційне оцінювання судді Колегаєвої С.В. підлягає зупиненню до вирішення Вищою радою правосуддя питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді чи відмови в її відкритті.

Керуючись статтями 84, 93, 101, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Комісія

вирішила:

зупинити кваліфікаційне оцінювання судді Деснянського районного суду міста Києва Колегаєвої Світлани Вікторівни.

Звернутися до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Деснянського районного суду міста Києва Колегаєвої Світлани Вікторівни чи відмову в її відкритті.

Головуючий

С.О. Щотка

Члени Комісії:

А.О. Заріцька

Ю.Г. Тітов